

Eigen Koker

ONAFHANKELIJK SCHOOLBLAD VAN HET SINT WERENFRIDUS LYCEUM

„Waarom hebben jullie me niet afgezet?“

Omstreden interview met voorzitter Kees Groot. Ofschoon de heer Groot senior ons na het interview verzekerde dat hij ook nu nog volkomen achter zijn beweringen staat, meende hij dat hij mogelijke emoties mocht blootstellen, d.w.z. dat hij het hele interview terugtrok. Het recht hiertoe meende hij te kunnen baseren op het z.g. „schrapprocht“, dit is de censuur die elke geïnterviewde is toegestaan. Volgens de redactie echter heeft hij dit recht verkeerd geïnterpreteerd, het omvat nl. alleen het wijzigen van bepaalde, onjuiste, formuleringen, en niet het intrekken van het hele interview. Daar deze editie van Eigen Koker bovendien zeer gedupeerd zou zijn door weglating van dit belangrijke — centraal gestelde — interview, hebben wij ons beroepen op het vrijgeven publicatierecht en het interview dus ondanks alles geplaatst.

REDAKTIE

„Wij zijn zo vrij geweest een definitie op te stellen van uw beleid. Deze luidt als volgt: voorzitter en bestuur van Mutua Fides hebben slechts een coördinerende en financierende taak, om door een zo groot mogelijke spreiding van de activiteiten het bestuur zelf te ontlasten en om tevens de „massa“ te bereiken. Is dit juist?“

„Het is een aardige definitie. Mijn juiste ideeën en de kern van mijn beleid zal ik nog wel nader belichten.“

„Heeft uw beleid het gewenste effect gehad?“

„Ja!, want er is dit jaar niet minder gebeurd dan andere jaren.“

„Dat is te negatief! U moet zich, volgens ons, afvragen wat u ervan had kunnen maken.“

„Het is een positief verenigingsjaar geweest, want er is even veel gebeurd, terwijl het bestuur minder gedaan heeft en de massa meer.“

„Als ook het bestuur meer gedaan had dan was er toch dubbel zoveel gebeurd?! B.v. door een interscholair te organiseren.“

„Wij hebben naar een interscholair gestreefd. De planning was absoluut niet fout. Het plan om voor 3 scholen in januari of februari een interscholair te organiseren werd reeds op 12 oktober door de heer Kroeders gelanceerd. We hebben dit besproken en de uitnodigingen verzonden. Pas tegen de Kerstvakantie zegde de eerste school op en in januari nog eens de andere twee.“

„Goed, dit accepteren wij. Maar had er dan ter gelegenheid van het rectorsteest geen toneelstuk georganiseerd kunnen worden?“

„Het toneelstuk van de interscholair wilden wij laten samenvallen met dat t.g.v. het rectorsteest. Toen deze nu op het laatste moment niet doorging achtten wij het, helaas, te laat om nog een toneelstuk te organiseren. Overigens ben ik geen voorstander van een toneelstuk: elk jaar weer komen de ouders op school en wordt het drie dagen lang opgevoerd. En omdat ik persoonlijk niet voor zo'n toneelstuk ben, mag ik dit doorvoeren. Volgens mij is een voorzitter niet alleen maar het werkpaard voor de massa.“

„U wilt de traditionele dingen, zoals

toneelstukken, dus afschaffen. Maar daar moet u dan toch iets tegenover stellen!“

„Als het bestuur de traditionele dingen afschaft en zelf niet actief is, zet dat de massa in beweging. Mutua Fides stimuleerde door mijn passiviteit! Kijk b.v. maar naar de Franse avond.“

„Hier was alléén het bestuur van Camera Musica actief. De activiteiten van Debatingclub, Camera Musica, Eigen Koker en de Sport staan geenszins in oorzakelijk verband met de, volgens u, „stimulerende passiviteit“ van Mutua Fides. Zij hebben elk jaar hun eigen programma gehad en zelf initiatief getoond. Bovendien: was het eigenlijk niet eerlijk geweest als u reeds bij uw verkiezingsrede had aangekondigd passief te zullen zijn?“

„Dan hadden jullie me niet gekozen. Maar jullie hadden me toch in de loop van het jaar in een ledenvergadering kunnen afzetten?! Uiteindelijk komen alle verwijten dus op jullie zelf meer!“

„Vindt u niet dat u zich door uw passiviteit als voorzitter overbodig hebt gemaakt?“

„Geenszins. Het bestuur is er om sfeer aan de school te geven. De voorzitter is de spreekbuis van de scholieren. Het is toch een ideale situatie als je niets doet en er toch veel gebeurt?!

Trouwens, ik heb veel contact gehad met andere scholen en vaak toespraken gehouden.

Op organisatorisch gebied heb ik niet veel gedaan, maar wel op het gebied van sfeer: nl. vrijheid. Het kan me trouwens allemaal niet zo veel schelen om steeds maar weer mensen aan het werk te zetten. Dat is allemaal veel te serieus. Wil jij dan niet feestvieren?!

„Zijn feesten het belangrijkste?“

„Neen. Het zou leuk zijn als iedereen

tijdens de pauze toespraken hield: lekker rommelig!“

„Hebt u in uw eigen ogen als voorzitter voldaan?“

„Ik heb getracht mijn eigen ideeën te verwezenlijken, en op die ideeën is kritiek geweest. Een voorzitter moet echter een persoonlijkheid zijn en blijven, en geen instrument. Daarom kan iedereen voorzitter zijn.“

„We kunnen dus net zo goed een jongetje uit de eerste klas op de „troon“ zetten en hem verzekeren dat hij niets hoeft te doen, want dat er dan juist iets gebeurt?“

„Neen, maar een voorzitter hoeft geen werkpaard te zijn. Men neemt alles te serieus: het is maar een imitatie.“

„Waarom bent u dan eigenlijk voorzitter geworden?“

„Om de anderen mijn levenshouding mede te delen. Een middelbare scholier is volgens mij min of meer een kunstenaar, tenminste, dat behoort hij te zijn. Ik voel me dan ook één met de definitie die Sandbergen van een kunstenaar geeft: „Een kunstenaar is ingesteld op het wezen der dingen en vrijgesteld van het nutteloze.“ (de kern van mijn beleid).“

„Als wij het dus goed begrijpen wilt u een persoonlijkheid zijn die niet serieus is, in de maatschappelijke zin van het woord, d.w.z. nog vrij van de problematiek en besommeringen van de maatschappij.“

„Ja. Nu hebben wij nog de tijd om ons te bezinnen op het leven, het wezenlijke der dingen. Want nu hoeven wij ons nog niet voor te bereiden op een maatschappij van onpersoonlijkheid en geldverdien. In die zin neem ik ook het voorzitterschap en het bestuur niet serieus.“

Gescandeerd door hiaten

„Wat neemt u dan wel serieus?“

„Niet het uiterlijke, maar het wezen-

lijke: kunst of zoets, filosofie en feesten.“

„Wat betekent volgens u eigenlijk serieus?“

„Serieus - functioneel. Al mijn bezigheden zijn a-functioneel geweest omdat het nu nog kan. Het mooie op een middelbare school is dat je je eigen ideeën nog kunt volvoeren. Het gevolg van het feit dat ik aserieus ben is mijn passiviteit; tenminste in de ogen van de traditionele mensen die van je eisen dat je veel organiseert. Ik heb me als persoon gegeven (passief en aserieus) en daarom is er niets gebeurd. Als ik me als voorzitter gegeven had dan was er alles gebeurd.“

„Een voorzitter moet volgens ons zijn persoonlijkheid opofferen aan het algemeen belang.“

„Jullie zien het verkeerd, jullie zijn te serieus. Deze consequentie van het voorzitterschap aanvaard ik niet. Ik ben geen instrument in de handen van de massa. Zoets gebeurt in de maatschappij al te veel (managerziekte). Ik wil op school een eigen wereld scheppen, ook al is niemand het er mee eens. De dingen die wij niet georganiseerd hebben zijn er niet gekomen, omdat wij bewust passief waren.“

„Wat vond u van het beleid van Jan Kabel?“

„Heel goed, ook al zou ik het anders doen. Het heeft voldaan, ook in de traditionele dingen.“

„Wat verwacht u van de nieuwe voorzitter?“

„Ik ben er sterk vóór dat er weer een voorzitter komt die een persoonlijk beleid voert en zijn eigen ideeën, ondanks kritiek, verwezenlijkt.“

BEN TERRA EN MAX VERBEEK

Hoewel de heer Groot herhaaldelijk verzekerde dat de verdediging van zijn beleid tegen elke aanval opgewassen was heeft hij in zijn wanhoop de publicatie zodanig tegengewerkt dat er hiaten zijn ontstaan. Red.

Er heersen hier ter plaatse enkele misverstanden, in het leven geroepen door duistere, onwetende figuren omtrent de debatingclub. Zij is geen snobisten- of roddelaarsclub of een uitlaatklep voor weerbarstige leerlingen.

Deze club is bestemd voor de lyceïsten die zich algemeen willen vormen. Zij komen bij elkaar om „te discussiëren“ in de ruimste zin van het woord.

Dit zijn in het kort de programmapunten voor iedere geslaagde debatingavond:

een verslag van de vorige avond
een boek of toneelbespreking
een improvisatie en
de inleiding.

De improvisatie omvat het volgende: iemand uit de vergadering krijgt een willekeurig onderwerp op, waarover hij onvoorbereid een verhandeling moet geven. Geen geklets in de ruimte maar zuivere rethorica! Hier kunt u uw fantasie de vrije loop laten! Men luistert zelfs naar u!

Het meest geliefde onderwerp van de avond is onge-

twijfeld de inleiding. Het is de hoofdschotel van de bijeenkomst waarover gediscussieerd wordt.

De inleiding mag over alles en niets gaan, mits deze enigszins op peil staat, helder en duidelijk wordt gebracht en zich leent voor een discussie. Het doel van de debatingclub

is om u, behalve een gezellige avond te bezorgen, de gelegenheid te geven in het openbaar te leren spreken en te leren een eigen mening te vormen en deze tot het uiterste te verdedigen. De debatingclub is toegankelijk voor alle intellectuelen, die minstens in de vierde klas zitten. Verondersteld wordt dat men „op de hoogte“ is van moderne schrijvers en hedendaagse stromingen. Laat u zich hierdoor vooral niet afschrikken. Wie kent nu bijvoorbeeld Mulisch of Claus niet? De debatingclub is

bij uitstek geschikt voor V gymnasium. De eindexamen-candidaten zijn natuurlijk allen present. Voor deze afzwaaiers is geen club heilzamer en doeltreffender. Wij garanderen u dat u slaagt als u onze leerzame avonden volgt. (Mocht u zakken, dan bent u beslist te weinig gekomen).

DE DEBATINGCLUB

De M.M.S. wordt in groten getale verwacht. Vrouwen van Werenfridus, verenigt u! U komt niet alleen om koffie te nemen maar ook om fel deel te nemen aan de hooglopende discussies. Verdedigt u met hand en tand. Gebruik uw vrouwelijke charme. Een onthutende glimlach doet wonderen! (U krijgt dan belijst gelijk.) Heus, we zullen het eenvoudig voor u houden! Bent u verontwaardigd over deze opmerking? Neem revanche op de volgende bijeenkomst. Snoer uw tegenstander

de mond met uw vrouwelijk vernuft!

De opkomst van de H.B.S. zal natuurlijk overweldigend zijn. Toont dat alleen de H.B.S. zakelijk en helder kan denken. Valt het filosofisch gewzam van de Gymnasiasten aan! Zet ze vast, zij met hun Plato en Homerus!

Oproerkraaiers dit is de kans van uw leven. Verkon-digt vrij en frank uw nieuwe, revolutionaire ideeën. Men luistert naar u! U zult zeker bijval vinden in de gezellige bibliotheek, waar de boeken, vol oude wijsheid, op u neerkijken. Uw hartstochtelijke woorden zullen het stof uit hen slaan en ze doen schudden. Want ook dit jaar moet het beeld van de debatingavond bestaan uit een rookgordijn, een wanhopige voorzitter, verhitte gezichten en dreigende vuisten.

Tot ziens op de debating-avond.

(Let op het prikbord, waar de eerstvolgende avond (tijdig) wordt aangekondigd).

P. Hendriks. V.

REDACTIONEEL

Adviseurs:

de heren Elling en Salman

Hoofredacteur:

Ben Terra

Redactie:

Annemiek v. Bockxmeer

Lidwien Derriks

Max Verbeek

Guus Ligthart

Paul Hendriks

Paul Groot

Aad Imming

Erik Hendriks

Jeroen Arnolds

Cartooner:

Hans Bijman

In deze eerste aflevering van E.K. kunt u alles vinden over de schoolverenigingen en hun activiteiten van het afgelopen jaar. De toekomstplannen zijn, zoals altijd, weer groots. Hopelijk wordt er ook iets bereikt. De redactie van E.K. bedankt de scheidende redactrices Diny en Geertruid, beter bekend als BENO, voor hun sportrubriek, waarin zij ons altoos op de hoogte hebben gehouden van het wel en wee der sportbeoefenaars. Mede bedanken wij Max voor zijn onvolprezen werk als hoofdredacteur. Gelukkig zet hij als redacteur zijn literaire arbeid voort.

Wij zoeken een typer om de copy „zetklaar” bij de drukker te bezorgen. Zij of hij zal met open armen worden ontvangen.

Het aantal redacteurs is aanzienlijk uitgebreid, moeten zij alléén de literaire bloem vormen? Welaan dan, gij hebt een hand, er hoort een pen daarin en toont dan, dat ook buiten de redactie nog geschreven kan worden. Nog is de copybus leeg, voor hoe lang nog? Hoofredacteur

DEBATINGCLUB e.a.

interview met dhr. Salman

Allereerst koutten wij wat over Mutua Fides. Wij gaven de heer Salman dezelfde definitie van het beleid van de heer Groot senior, als vermeld in het interview met de heer Elling.

„Prachtig!”, vind de heer Salman.

„Dat financieren stelt natuurlijk niets voor, dat kan de heer van de Berg net zo goed. Het komt alleen neer op het subsidiëren, wat een van de gemakkelijkste en ongevaarlijkste dingen is.

Volgens de redenering van de heer Groot zou Mutua Fides best alleen kunnen bestaan uit een pot, met spreekuur voor mensen die een plannetje hebben!

Het bestuur heeft echter duidelijk een positieve taak. Je kunt nu eenmaal niets van de gewone leden verwachten, want zij verwachten juist iets van hen die zij gekozen hebben!

De debatingclub

Op de eerste plaats moet men niet denken dat dit een club van mij is, geheel bestaande uit Salman-supporters! Zij heeft alleen mijn bijzondere interesse.

Het is niet de bedoeling dat er constant waarheden als koeien worden verkocht. Daarentegen moet het onderwerp ook niet te moeilijk zijn, zoals b.v. Teilhard de Chardin! Vaak is dat modegoed en dat stuit ons, met onze gymnasiale, kritische instelling tegen de borst. Teilhard is als gespreksonderwerp niet geschikt, omdat velen er niets van weten en zij die menen er iets van te weten, nog net te weinig weten!

Paul Groot en Max Verbeek

„Also sprach Elling . . .”

Diep weggedoken in een gemakkelijke fauteuil, met sterke koffie en corona's in het vooruitzicht, en de popelende pen in de hand, vuurden wij de eerste vraag af:

„Wij mogen het beleid, dat het bestuur van M.F. (en vooral haar voorzitter) dit afgelopen jaar heeft gevolgd wel als volgt definiëren:

Het bestuur heeft een louter coördinerende en financierende taak, om door een, zo groot mogelijke spreiding van de activiteiten het bestuur zelf te ontlasten én tevens de „massa” te bereiken.

Heeft dit beleid volgens u voldaan of niet?

„De omschrijving is werkelijk kostelijk, doch belachelijk. Ik dacht zo, dat een bestuur eerst iets moet creëren, wil het iets coördineren. De heer Groot peutert naast de werkelijkheid. Als direkteur van de jaarbeurs zou je kunnen coördineren, want daar komt alles op je afvliegen. Er behoort door Mutua Fides echter eerst gecreëerd te worden. Als hij daarentegen de andere besturen wil laten ontdekken dat er niets uitgaat van Mutua Fides, moet hij beseffen dat dit even duurt en dat het dan al te laat is. Hij had echter reeds in zijn verkiezingsrede naar voren moeten brengen dat hij van plan was geen poot uit te steken, en dan is het de vraag of hij nog gekozen was. Hij beweert dus: onze afwezigheid zou anderen stimuleren om ons te vervangen. Hierdoor heeft hij zichzelf én Mutua Fides overbodig gemaakt. Wat het financieren betreft, dit zou gemakkelijk op een accurate wijze door de heer Van de Berg geleid kunnen worden onder supervisie van het curatorium.

Bovendien, is er werkelijk wel een opbloei geweest van de overige verenigingen?

Camera Musica is inderdaad tot een uitzonderlijke bloei gekomen, onder de stimulerende leiding van de heren Van de Reep en Bun, en misschien mede-gestimuleerd door de afwezigheid van Mutua Fides. Zij heeft immers Mutua Fides bij het toneel vervangen! „Eigen Koker”, Debatingclub en het schoolkoor hebben met zuiver particulier initiatief naast Mutua Fides gestaan, de laatste formeel onder Camera Musica, met notabene Mutua Fides als overkoepelend orgaan!

Wat heeft er zoal bij Mutua Fides dit jaar ontbroken?

Op de eerste plaats de interscholair, die te laat gepland was. Er waren verkeerde data vastgesteld, met diensgevolge het uitstel, dat tot afstel leidde. Verder het traditionele, grote toneelevenement ter gelegenheid van het rectorfeest. Er was wederom geen planning!

Als men wil coördineren, dan moet men eerst een inventaris opmaken. Maar wat blijkt nu, slechts „de Sport” heeft een vast programma; geen enkele andere vereniging heeft dit. Hoe kan men dan coördineren!?! Ook moeten er contacten gelegd worden met andere scholen, echter niet met een school die niets anders te bieden heeft dan sport en fuiven!

Op de vraag of de voorzitter heeft voldaan antwoord ik dan ook beslist: Neen! Treft hem de blaam? Zeker wel, het komt op de rekening van de voorzitter als voorzitter.

Wat verlangt u dan van een voorzitter met zijn bestuur?

Hun taak is het initiatief te tonen en met alle mogelijkheden te werken, ook buiten de enge groepen der verenigingen om.

„U hebt ook op andere scholen lesgegeven, b.v. in Bolsward. Vindt u nu dat er in vergelijking met andere scholen genoeg belangstelling bestaat voor de „buitenschoolse” activiteiten en staan deze ook op peil?”

In vergelijking met andere scholen, b.v. Bolsward, is de belangstelling en het peil in veel gevallen niet ongunstig. Maar vaak valt of staat de belangstelling met de docent. Neem nu Bolsward. Daar worden jaarlijks twee toneelstukken opgevoerd, onder leiding van een eigen docent en met eigen middelen!

Toneel op een school hoeft nog niet altijd schooltoneel te zijn. Men kan b.v. gebruik maken van een beroepsregisseur. Op een school in Utrecht b.v. heeft men een Frans stuk opgevoerd dat louter een copie was van het stuk zoals een Parijse toneelgroep het opvoerde. Dit was geen schooltoneel, misschien wel helemaal geen toneel. Bij schooltoneel moet men de spelers niets laten doen wat zij zichzelf niet kunnen voorstellen! Ze moeten als leerling herkenbaar blijven en met eigen ervaring en hun eigen persoonlijkheid een rol opbouwen. Daarom is het zaak niet verkeerd te grijpen en een geschikte keuze te maken. In Bolsward is men in dit opzicht al op de goede weg. Voor schooltoneel is een tragedie geschikter dan een blijspel. Voor een tragedie zijn geen typen nodig; via menselijke gevoelens weet men de uit te beelden persoon wel te vinden. Ook vereist een tragedie lang niet zoveel techniek. Een blijspel is totaal afhankelijk van een juiste typering. Flair, toneelervaring en techniek zijn daarvoor onontbeerlijk. Daarom krijgt een blijspel, opgevoerd door schooltoneel, gauw iets geforceeds.

Het zou wellicht geen gek idee zijn een toneelclub op te richten. Belangstelling is er zeker genoeg; er moet alleen nog een mogelijkheid gezocht worden om die waar te maken. Het doel is de leden wegwijs te maken in de toneelliteratuur en de speeltechniek. Zij zouden dan o.a. minstens eens in het jaar een groot toneelstuk kunnen opvoeren. In principe zou deze club voor iedereen openstaan.

Camera Musica

Wat Camera Musica betreft: zij heeft binnenskamers prachtige dingen georganiseerd, die de school cultureel voedden. M.F. zou er op toe moeten zien dat er iets van naar buiten getoond wordt. Zij zal een eventuele „dramatische club” opdrachten moeten verlenen.

Eigen Koker

In vergelijking met andere schoolkranten ligt het peil van „Eigen Koker” zeker niet laag.

„Vindt u dat er een concessie aan het gemiddelde peil, in het bijzonder aan de onderbouw gedaan moet worden?”

Een schoolkrant moet zich op alle gebied op een hoog peil kunnen bewegen. Dit gebeurde b.v. in de laatste editie. Een schoolkrant moet niet aangepast worden aan het gemiddelde peil van de leerlingen. Hij moet zo gunstig mogelijk het gezicht van de school voor de buitenwereld bepalen.

Redakteur zijn is de meest ondankebare functie op school. Men oefent kritiek uit als er iets in de krant staat dat niet goed is. Staat er echter iets goeds in dan hebben de leerlingen het meestal niet eens in de gaten. („Dieptragisch!” zuchten wij.)

Redakteur zijn geeft een zekere dienstige levenservaring mee. Je moet voor advertenties, copy, de drukker en de lay-out zorgen. Iemand die zich er echt voor inspant heeft er veel aan in zijn latere leven. Veel bekende Nederlandse schrijvers en journalisten zijn b.v. vroeger redakteur van een schoolkrant geweest: b.v. Fence Goovaerts, Sontrop e.a.

Vindt u misschien hiaten in Eigen Koker?

Ik zou graag van de moderne jeugd in Eigen Koker haar visie willen horen over de gestalte van het heden. Er bestaat hier te weinig maatschappelijke belangstelling! Die reportage over het Concilie was uitstekend, jammer echter dat er geen opinie-onderzoek onder de medeleerlingen had plaats gevonden. Maar in die richting moeten we het toch verder zoeken. Er ontbreekt hier visie: te weinig mensen houden zich bezig met belangrijke dingen voor de toekomst, zoals het 2e deel van het Concilie, het éne Europa, de politiek in het algemeen, de ontwikkelingslanden enz. Uiteraard is men bang in herhaling van de kranten en zo te treden, als men over dergelijke kwesties copy in wil zenden. Maar dat is helemaal niet erg. Het wordt toch op een eigen manier verwerkt en bewerkt. Vele van deze onderwerpen worden wel in de debatingclub behandeld, maar het is goed ze toch onder de aandacht van iedereen te brengen.

Wat de debatingclub betreft: er moet meer en meer gesproken worden!

Het schoolkoor

Zeer belangrijk. Het is de enige manier waarop velen tegelijk aan muziek kunnen doen. De oertraditie is nu eenmaal dat er hier weinig muzikale vorming is. In het

HANS OOMS

de kandidaat-voorzitter van Camera Musica

„Neen, ik heb me nog nooit intensief met Camera Musica bemoeid. Wat het afgelopen jaar betreft: de Franse avond vond ik qua opzet de beste. Ik wilde het dan ook in die zin voortzetten, door de muziek van een bepaald land te behandelen, b.v. Spanje. Hiervoor wilde ik het „Duo Allegrino” uitnodigen. Verder wil ik het niet in de klassieke sfeer zoeken, want dan komt er slechts weinig publiek; bovendien zijn er al schoolconcerten. De populaire muziek zoals die van „Porgy en Bess” en Harry Belafonte, dus niet de schlagermuziek, zal volgens mij de meeste leerlingen aanspreken. Het ligt eveneens in mijn bedoeling om een Jazz-avond te organiseren met medewerking van beroepsmusici, vandaar dat ik grotere subsidies nodig heb! De muziekwedstrijd was een debacle. In plaats daarvan ben ik van plan een wedstrijd tussen leden van W.F.L. en S.W.L. te organiseren, verdeeld in twee groepen: klassieke muziek en populaire muziek en daarnaast nog een individuele wedstrijd. Gemeenschappelijk luisteren legt nl. een band en hier op school versterkt het de gemeenschapszin!”

M. V.

„Bent u tevreden met dit bestuursjaar van Camera Musica?”

De heer van der Reep, leraar adviseur van C. M., antwoordt hierop: „Tevreden zijn met een beleid is gevaarlijk; je komt dan gauw in de sfeer van op de plaats rust.” „Was de omwenteling, die midden in het jaar plotseling in Camera Musica plaatsvond, volgens u ten goede?”

„Kijk eens, er zijn twee interpretaties mogelijk van een Camera Musica: de eerste wil een selecte groep (10 tot 20 man) van muziek-minnende fijnproevers. De tweede wil dat Camera Musica voor de hele schoolgemeenschap iets betekent en haar werkingsfeer vergroot door alle 9 muzen onder haar hoede te nemen. Ikzelf ben voorstander van de laatste. („De auctor intellectus van de „Muzenkamer” is mijn geachte Herr Kollege zelf!” zegt de heer Bun, de bescheidenheid van de heer v. d. Reep opmerkend).

Toen er nog een functieverandering in het bestuur van C.M. noodzakelijk bleek, kreeg de mening de overhand dat Camera Musica haar activiteiten niet alleen tot een enge groep mocht beperken en bovendien het koor en het toneel in zich op moest nemen. Het toneel is reeds onder Camera Musica gekomen omdat, toen de interscholair niet doorging, alle resultaten van de voorbereidingen daarvoor zich in Camera Musica kristalliseerden, zodat een Franse Avond mogelijk werd.”

„Wat is volgens u de oorzaak van het mislukken van de muziekwedstrijd?”

„De laatste tijd gingen de keuze en de technische en muzikale interpretatie van de nummers achteruit. Bovendien had men een verkeerde instelling. (sommigen schreven b.v. pas zeer kort vóór de wedstrijd in!). Om het peil nu te verhogen heeft het bestuur dit jaar geselecteerd. De reden waarom de muziekwedstrijd mislukte was dat men terug schrok voor die selectie, zodat er minder aanmeldingen waren, maar vooral omdat er volgens mij een muzikale schoolgeneratie verdwenen is, en wij nu in een dieptepunt zitten. Nu het koor echter als autonoom onderdeel bij C.M. geïncorporeerd is, ontstaat er een wisselwerking, waarbij het koor instrumentalisten voor een orkestje aantrekt, en daarmee Camera Musica en de muziekwedstrijden doet bloeien. Tussen twee haakjes: wij vinden de instelling „muziekwedstrijd” niet zo gelukkig. Muziek en wedstrijd zijn twee dingen. Liever zouden we meerdere malen per jaar een festival willen zien, zo in de stijl van de Franse Avond en de avond „Die Winter ist vergangen.” „Hoe vond u het peil van de Camera Musica-avonden en de belangstelling die zij genoten?”

„Het peil was zeer wisselend. De muziekavonden moeten echter niet bij

„plaatjes - draaien - luisteren” blijven; we moeten meer naar actieve muziekbeoefening toe. Een stap in die richting is al een excursie, waarbij men in een levendig contact met het instrument komt. Onder de muzen valt volgens mij ook het dansen. Het is b.v. een idee om antieke of folkloristische dansen in te studeren, en die als thema voor een

siasme, zoals dat tijdens het bestuursjaar van Anka van Doorn heerste. Dit wisselt echter met elk bestuur en het is geen verwijt als men dat niet kan.”

„Sommigen vinden dat C. M. het niet in de klassieke sfeer moet zoeken, omdat daarmee helemaal geen publiek getrokken wordt en bovendien omdat er al schoolconcerten zijn.”

CAMERA MUSICA e.a.

interview met de heren v.d. Reep en Bun

C. M.-avond te nemen. De voorbereidingen hiervan zouden aan de leiding van C. M. echter steeds hogere eisen stellen. Daarom is op de lange duur een vakman onontbeerlijk. Ook architectuur (b.v. moderne kerkenbouw) zou een interessant thema kunnen zijn. Er bestaat een vaag plan, om met een eventuele toneelclub een wagenspel in te studeren. Daarmee zouden we op de oudhollandse markt kunnen staan en zodoende ook de kas spekken!

Wat de belangstelling betreft: deze was bij de laatste twee avonden aanmerkelijk beter, doordat er een bredere aantrekkingskracht vanuit ging. Als Camera Musica echter moet functioneren voor de hele schoolgemeenschap, dan is de belangstelling nog zeer matig.”

Zou het gebrek aan belangstelling niet te wijten zijn aan te weinig propaganda?”

„Inderdaad. Dit bestuur miste over het algemeen het aanstekelijke enthousiasme, zoals dat tijdens het bestuursjaar van Anka van Doorn heerste. Dit wisselt echter met elk bestuur en het is geen verwijt als men dat niet kan.”

„Er zijn twee manieren om een beleid te voeren: ofwel je wilt de mensen iets goeds meegeven, ofwel je geeft toe aan de gemiddelde smaak van het publiek. Het beste is natuurlijk de combinatie van beide.

Wat die schoolconcerten aangaat: als je uitgaat van de noodzakelijkheid van actieve muziekbeoefening, dan ben je er met een schoolconcert alleen niet!”

Zou contact met andere scholen b.v. W.F.L., door middel van gemeenschappelijke muziekwedstrijden ook niet wenselijk zijn?”

„Hiervoor bestaat reeds een organisatie, door het bedrijfsleven gefinancierd en waarvoor dit tevens prijzen beschikbaar stelt. Maar op onze school is de situatie daar nog niet rijp voor. We kunnen pas verantwoord naar buiten treden als we een bepaald niveau bereikt hebben. Het koor is in deze wedstrijd echter al ingeschreven. Een tijd geleden heeft op een interscholair

1963—1964

Deze interviews met toonaangevende persoonlijkheden zijn bedoeld, deels als een kritiek op het schoolleven van het afgelopen jaar en deels als een informatie voor wat er dit jaar staat te gebeuren.

Redactie.

„een door ons samengesteld orkestje zelfs een 2e prijs behaald.”

Tenslotte geven de heren v.d. Reep en Bun nog enige tips voor Mutua Fides alsook voor de leerlingen in het algemeen. De heer Bun vindt dat de zaterdagmiddag - binnensporten gestaakt moeten worden, „omdat ze toch maar met moeite „in een kunstmatige couveuse in leven gehouden worden.” De heer van der Reep maande hier echter tot voorzichtigheid, omdat men anders de mogelijkheden afkapt.

Volgens de heer Bun ligt in het betrachten van enige stijl bij openbare zittingen nog een heel werkkerrein voor Mutua Fides.

Verder zouden nationale en kerkelijke feesten ook schoolgebeurtenissen moeten zijn.

De charitatieve activiteiten op onze school, zoals b.v. de sinterklaasactie, behoorden zich nog uit te breiden tot b.v. ziekenbezoek voor leraren en leerlingen, ook officieel van de kant van Mutua Fides!

Er zouden tentoonstellingen van het werk van leerlingen gehouden moeten worden, en, last but not least, minstens eens per jaar een actie voor de missie.

Max Verbeek.

DE ZEILCLUB

De zaal van het curatorium ruikt naar gewreven zeil en -stoelen. Met 'n schuchtere stem verbreken wij de haast heilige stilte en stellen mijnheer Liefing de eerste vraag:

„Wat is het doel van de zeilclub?”

„De bedoeling is op school een club te vormen om met de jongens mee te gaan zeilen. Luce clarior! In principe zijn meisjes niet uitgesloten. We zijn echter met jongens begonnen omdat de boten eerst opgeknapt moeten worden en er zijn nu eenmaal nog geen vrouwelijke bootwerkers.”

„Voor welke leeftijdsgroep is de zeilclub bedoeld?”

„Er zijn op deze school uiteraard meer activiteiten voor de bovenbouw, dan voor

de onderbouw. Het plan is om vanuit de onderbouw een cursus op te bouwen in de zeilkunst, met navigatielessen b.v. en die ook in praktijk te brengen. Dat wil

interview met mijnheer Liefing

natuurlijk niet zeggen dat men, wanneer je eenmaal bovenbouwer bent geworden, van de ledenlijst wordt geschrapt; een bovenbouwer kan zich als „ervaren” navigator voor de onderbouw verdienen. Het ligt ook zeker niet in onze bedoeling om van de zeilclub een eliteclub te maken door abnormaal hoge lidmaatschapskosten.”

Moelijkheden

„Er doen zich echter allerlei problemen voor die door „outsiders” worden onderschat.” — Wij hebben de vraag gesteld, problemen zijn werkelijk niet van de lucht.

„Het grote probleem van dit jaar was dat, toen de boot in de winterberg lag, wat er dit afgelopen jaar zoal is geschied. — We hadden als schoenmakers bij onze

(litteraire) leest moeten blijven, want de de Hoornse zeilvereniging de plaats echter zelf nodig had. De boot kwam dus naakt en dakloos naast de fietsenstalling te liggen. Zalig zij die de naakten kleden en de daklozen onderdak verschaffen! De jongens hebben het geprobeerd, maar de strenge winter heeft hen belet om de boot meer dan een meniejurkje en een geenszins beschutend zeil als dak boven het hoofd te verschaffen. De weergoden lieten het arbeidsprogramma in de soep lopen. Pas na april toonden zij zich van een wat vriendelijker zijde. Toen echter deed zich de moeilijkheid voor om alle jongens op een zelfde tijdstip bijeen te roepen! De zeilclub vraagt dus een straffe arbeidsorganisatie. De leiding is zeer arbeidsintensief, maar om bovenbouwers een zeilkamp mee te laten maken, zodat ze later eventueel zelf leiding kunnen geven, daartoe ontbreken nog de pecuniën. Ook het zeilen in de vakantie is niet zomaar wat. Het is onverantwoord om een bemanning, ook al kan ze goed zwemmen, (hetgeen een vereiste is!) alléén te laten zeilen. Leiding moet er zijn en dan moet er nog een tijd gezocht worden, waarop de ene partij klaar is met z'n agrarische bezigheden en de andere met het uitrusten van de vermoeienissen van een jaar doceren en geruime tijd examineren.

Ondanks deze problematiek hopen wij volgend zomerseizoen nieuwe leden te kunnen werven en echt te kunnen beginnen.”

Dat was de zeilclub. Nu Mutua Fides! Bij het uitspreken van deze naam, vindt voor ons nog onmerkbaar een metamorfose plaats. De geïnterviewde wordt plotseling van spraakzame navigator een overwogen politicus, die langzaam en weloverwogen zijn uitspraken wikt en weegt om met veel woorden weinig te zeggen. „Wat vindt u van het door M.F. gevoerde beleid?”

„Ik zelf ben nauw betrokken bij het beleid van M.F. Mijn taak is het te stimuleren en te adviseren. De koers van Mutua Fides is dus mede door mijzelf bepaald.”

„Bent u tevreden?” „Tevreden is men nooit, men streeft altijd naar meer. De komende ledenvergadering zal echter door de wijze waarop kritiek wordt geleverd duidelijk maken, hoe men er over denkt.”

Op dit moment roept de taak van docent de „sailor” en wij landrotten werpen ons weer op onze boeken, om ons bezig te houden met de op zee rondzwakende Odysseus. Toeval? Max en Ben

verleden was er geen geld om een muziekinstrument te kopen; tegenwoordig hebben velen op deze school een instrument. b.v. een gitaar, maar het is schandalig dat ze daar niet fatsoenlijk op kunnen spelen; ze hebben te weinig doorzettingsvermogen om het goed te leren en houden zich alleen onledig met die ellendige toeliedjes.

De sport

Uiteraard is de sport goed georganiseerd. Er heerst een continuïteit waar wij allen jaloers op kunnen zijn. De sport moge dan onder leiding van vaklui staan en de andere verenigingen o.l.v. amateurs, toch wekt hun werk louter bewondering en dit komt door de grote opofferingsgezindheid van de leiding.

De sport heeft op school zijn juiste plaats, er wordt geen overdreven tamtam van gemaakt en de belangstelling van de leerlingen is niet overdreven groot. Het is nu eenmaal begrijpelijk dat sport, met een zo grote eensgezindheid meer mensen zal trekken dan toneel, waarbij de groep na de opvoering weer uiteenvalt.

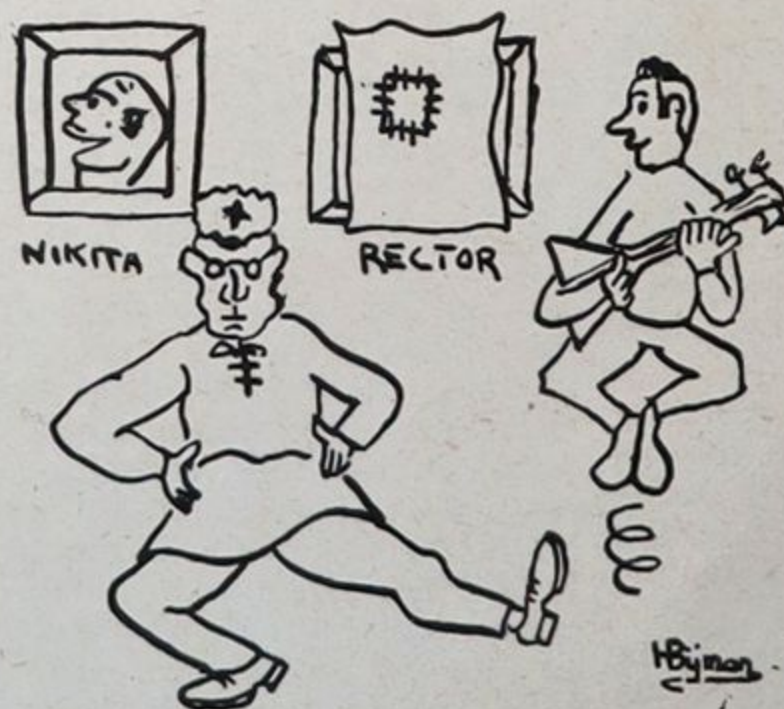
LERAREN-AKTIVITEITEN

De Russische club

Ons motief is dat wij belangstelling hebben voor een belangrijke taal met een hoogst belangrijke literatuur. Gelukkig hebben we een polyglot op school die met plezier Nederlands, Frans, Duits, Engels, Italiaans enz. spreekt en zich onder de pauze vrolijk verdiept in een Spaanse roman. We vinden het natuurlijk reuze interessant elkaar in het Russisch goedendag te zeggen. Het Russisch vormt ook een tegenwicht voor de mensen met een te grote West-Europese belangstelling.

We hebben echter nog wel een dik jaar nodig alvorens we aan de literatuur beginnen. Een ander belangrijk aspect

is dat wij, omdat voor ons het Russisch even vreemd is als het Latijn of het Frans voor een jongetje uit de 1e klas, de moeilijkheden van die andere jongetjes(!), die ook nog in het primitieve beginstadium verkeren, beter leren begrijpen.

De volleybal-club

Deze club telt 2 soorten mensen onder zijn leden. Ten eerste zij die het serieus nemen, en ten tweede zij die het leuk vinden om één uurtje in korte broek te lopen. Bij de laatsten hoor ik. Ondanks deze fundamentele tegenstelling heerst er pais en vrêe. De ene groep tracht stomiteiten, de andere groep fanatisme te vergeven. Door deze club blijven de leraren fysiek op peil en tevens moreel, we verslaan nl. zo af en toe wel eens een klas leerlingen! Tevens leert een geestelijke op deze wijze met leken omgaan. Er is nl. een pater uit het vormingscentrum bij de club. Als hij mij vol vertrouwen een bal toespeelt en ik mis, dan komt hij tenminste tot de ontdekking dat hij teveel vertrouwen stelt in de leken. Zo ziet ge dat wij op de volleybalclub zelfs een apostolische taak vervullen!

BEN TERRA en MAX VERBEEK

Onze voorzitter-in-spe: PETER BUUR

Wegens tijdnood kan Peter Buur ons slechts na de lesuren in de „dependance“ ontvangen. De koffie met koek, die, naar men zegt, typerend zijn voor een interview-onder-vier-ogen ontbreken. Zelfs zijn er geen sigaretten.

Peter zit vooraan in de klas en geeft zijn mening over allerlei buitenschoolse activiteiten en non-activiteiten. Terwijl wij zijn uitlatingen op schrift stellen, met één oog op het papier, en, voor zo ver mogelijk, een ander op Peter, worden we gegrepen door zijn zelfverzekerdheid. Zijn woordkeus is weloverwogen, maar af en toe is hij bijzonder fel. Wij informeren voorzichtig naar zijn programma.

„Het is voor Mutua Fides een bijzondere taak om sprekers uit te nodigen. Ik heb hierover nagedacht en ik hoop prof. mr. dr. I. A. Diepenhorst uit te nodigen. Bomans kun je toch niet krijgen, hij is veel te duur. Ik hoop zoveel sprekers uit te nodigen als de financiën mij toestaan. Maar zeker zal ik meer spreekbeurten laten houden dan verleden jaar, want zoals het verleden jaar gebeurd is, zo kan het toch echt niet. Tussen twee haakjes: eventuele stomme opmerkingen mijnerzijds laten jullie toch wel achterwege, hè? (Plaatsing van deze opmerking bewijst genoegzaam het tegendeel, Redactie).

Peter beweert een betere herder voor het zwarte schaap: de onderbouw, te zijn.

„Ik hoop dit jaar de onderbouw meer

te laten meespreken in de Bovenbouw-activiteiten, opdat de onderbouwer de nodige ervaring op kan doen, zodat hij, eenmaal in de bovenbouw beland, het klappen van de zweep kent en niet eerst nog eens helemaal ingewerkt moet worden in het buitenschoolse leven, wat tot nu toe wel het geval was.

Het lijkt mij bijzonder nuttig, ja noodzakelijk, dit jaar een Interscholaire ontmoeting te organiseren, mogelijk in het kader van de festiviteiten ter gelegenheid van het 12½ jarig bestaan van Mutua Fides!!!

Over het punt de verhouding bestuursleden zou ik het volgende willen zeggen: in verband met de veel geuite wens Mutua Fides meer bij de schoolgemeenschap te laten spreken zal ik, zodra ik gekozen ben, onmiddellijk een ideeënbus doen plaatsen, waarin alle leden hun wensen en ideeën kwijt kunnen, opdat Mutua Fides hiermee rekening kan houden. Ter stimulering hiervan zal Mutua Fides een goed, uitvoerbaar idee niet onbetuigd laten.

Voor het overige heb ik nog vele plannen in mijn achterhoofd, maar daar kan ik me nog niet over uitlaten.

„We moeten zeggen dat u een tamelijk uitvoerig programma hebt. Bent u niet bang dat u te veel hooi op uw vork neemt? „Het programma kan niet té overladen zijn. Hoe groter programma, hoe meer mogelijkheden heeft men waaruit men kan kiezen. Wat niet lukt, dat lukt niet. Maar ik geloof dat daar waar enthousiasme is, er een grote

kans van slagen is. En enthousiasme is juist wat aan het vorige bestuur ontbrak.”

„Nu u toch over het vorige bestuur begint: heeft u over dat bestuur nog iets te zeggen?”

„Bepaald wel!” De daad bij het woord

voegend, gaat Peter er eens goed voor zitten en begint:

„Ja, neem de voorzitter bijvoorbeeld. Hij is een buitengewoon bijzonder exemplaar, dat zich opwierp als de ideale leider voor het kleine ventje, dat nog nat achter de oren is. Maar al gauw bleek dat de voorzitter geen tijd had voor Mutua Fides (volgens mij had hij de capaciteiten wel om een goed voorzitter te zijn) en de vice-voorzitter moest het werk overnemen. En dat het geen volkomen fiasco is geworden, is alleen aan laatstgenoemde te danken. Verder zijn door deze politiek vele personen gedupeerd. Overigens wil ik me hier niet verder over uitlaten.”

„Maar als de heer Groot senior zegt dat door zijn manier van optreden de persoonlijke activiteit van de leden

meer ontplooid wordt, wat heeft u daar dan op te zeggen?”

„Ten eerste wil ik opmerken dat dit niet één, maar géén manier van optreden was. En van die ontplooiing van persoonlijke activiteit is niets terechtgekomen. Uit protest tegen deze politiek heeft Camera Musica echter haar activiteiten verder ontplooid. Let wel: uit protest! En deze activiteit was slechts mogelijk dank zij de heer Elling die voor de Camera een onmisbare steun is geweest.”

„U heeft verleden jaar bij de Camera bijzonder veel activiteit aan de dag gelegd. Wilt u uw activiteiten in Camera Musica als antecedent opwerpen bij uw komende verkiezingsstrijd?”

„Feiten zijn nu eenmaal feiten. Op de klachten van Marijke v.d. Hulst, die spraken over teenagershow, heeft Camera Musica vol goede voornemens een oud plan ter hand genomen: de verdere, bredere ontwikkeling van de Camera Musica. Dat dit ons gelukt is blijkt wel uit de kritiek van Marijke in de laatste E.K. Hoewel Marijke in het algemeen in mineur schreef was haar laatste bijdrage, gewijd aan C.M., duidelijk in majeure geschreven. En dat heeft me verheugd. Maar ik geloof dat ik nu moet opstappen.”

„Wilt u een sigaret?”

„Nee, dank je”, zegt Peter. „Ik wil maar zeggen: we kunnen weer gaan tutoyeren. Ik beschouw het interview als afgelopen. Paullus Groot.

DE ZAAK M.F.!!

Uit de rechtszaal

Zaterdag 6 juli werd omstreeks 4.30 uur des namiddags uitspraak gedaan in de tot ver buiten, doch waarschijnlijk binnen onze lyceïstengemeenschap niet zo'n opzien gebaard hebbende zaak M.F. Het feit dat de zaak M.F., ofschoon deze in een openbare terechtzitting werd behandeld, hetgeen voor u geachte lezer toch een overduidelijke uitnodiging tot bijwoning van het proces mocht heten, slechts door een bijzonder klein aantal door aanwezigheid van hun interesse blijk gevende lieden werd opgeluisterd, mocht, zo de officier van justitie later in zijn requisitoir zo schamper opmerkte, representatief voor de gemeenschapszin van de leden van M.F. worden gesteld.

Blijkgevend het bovenstaande omtrent gemeenschapszin en de daarmee nauw verbonden interessesfeer goed begrepen te hebben lijkt het mij verstandig de prullen van knullen die de afkorting M.F. nog niet kenden te verwittigen van het feit dat achter deze 13e en 6e letter van het alfabet hun bloedeigen lyceïstenvereniging Mutua Fides, wederzijds vertrouwen, schuil gaat.

Als eerste en naar het zich oorspronkelijk liet aanzien belangrijkste verdachte in de zaak M.F. werd de heer K.G. te H. onder de, zijn lichaamsbouw in aanmerking nemende, ietwat riskante bewaking van slechts drie agenten naar de verdachtenbank gebracht.

De ellenlange beschuldigingen welker gegrondheid door een niet minder lange reeks getuigen à charge werden bevestigd, werden uiteindelijk door de officier onder de gemeenschappelijk „plichtverzuimnoemer” tezamen genomen terwijl van de tellervormende feiten het ontrouw worden aan vroeger (sept. '62) gedane beloften en de door de M.F.-kas bekostigde representatieve bezoeken aan verwante verenigingen kunnen worden genoemd. „Ik doe een beroep op uw intelligentie”, aldus de zich tot de verdachte richtende aanklager, „en twijfel er dientengevolge niet aan dat u zult beseffen dat als er niets is, er ook niets vertegenwoordigd kan worden”.

Nadat er was beklagd en geëist was het woord vervolgens aan de verdediger, welke laatstgenoemde met de verdachte voorzitter samen wel een vleselijke, doch naar zijn ietwat deemoedige houding geen geestelijke eenheid meer bleek te vormen.

Het was dus K.G. zelve die een gepaste poging deed zijn als voorzitter gevoerde beleid in de ogen van de edelachtbare te rechtvaardigen, waarbij echter opgemerkt zij, dat zijn pleidooi ditmaal in tegenstelling tot andere keren niet zo rijkelijk doorspekt was van allerlei Franse citaten, hetgeen wij voor de milde gang van zaken beter aan een zekere uit zijn opwindende voortspruitende lichtelijke verstandsverbijstering dan aan een goedkoop, een ieder in de gaten lopend, snobisme willen toeschrijven.

Nadat de verschillende bestuursleden, die op verzoek van de verdachte als getuige à décharge waren gedagvaard, waren gehoord, kwam mr. A. P. Spreekimmerrecht tenslotte tot een voor de voorzitter en zijn medebestuurleden bijzonder milde doch naar 's schrijvers dezes mening gerechtvaardigde uitspraak waarin de heer K.G. te H. op grond van een uit zijn liefdeloze en passieve verenigingsomgeving voortgesproten geestesverstarring, hetgeen men gevoelig een toestand van vermindering der toerekeningsvatbaarheid zou kunnen noemen, niet geheel aansprakelijk voor zijn bestuursbeleid zou mogen worden gesteld op grond waarvan de heer K.G. te H. van iedere verdere strafvervolgning werd vrijgesproken.

De aanlagerwalraking van onze Lyceïstenvereniging M.F., mijne beminde broeders en broederinnen, is dus, als wij de edelachtbare voorzitter van de rechtbank mr. A. P. Spreekimmerrecht mogen geloven weliswaar op het eerste gezicht te wijten aan de slaphuid van het in september van het vorig jaar gekozen bestuur, doch bij nader inzien komen we tot de conclusie dat de naar schatting vierhonderden-vijftig passievelingen de ware oorzaak van de wanhopige gezondheidstoestand van M.F. zijn.

Ja, gij in uw Westfriese schulp verscholen bangerikken, gij „praatjes vullen geen gaatjes verkopende” leuterkoeken, gij zangers zouders zonder daden, gij, gezien uw terughoudendheid, aan de schoonheid van uw eigen gebalk twijfelende ezels, gij zijt het die M.F. verkracht en in de grond geboord hebt.

Nadat nu de voorzitter en zijn medebestuurleden de tot ernst manende rechtszaal hadden verlaten lag het in 's rechters bedoeling de reeds genoemde kuddedieren, de ware oorzakelingen van de catastrofe, voor zich te laten verschijnen, welk plan echter door de dwarsbomende afwezigheid dezer lieden niet kon worden verwezenlijkt.

Hun afwezigheid bleek echter niet te kunnen verhinderen dat er over hun gedragingen, als men tenminste nietsdoen een gedraging kan noemen, recht werd gesproken en dat zij, de ± 450 onproductieve leerlingen van het Sint Werenfridus Lyceum d.m.v. een zoete veroordeling werden gewezen op hun zedelijke verplichting zich geen moeite te groot te weten om tot grotere bloei van M.F. te komen.

„De middelen die U hierbij ter beschikking staan schuilen in de Werenfridianen zelve. Gij behoeft slechts uw hol der terughoudendheid, uw Westfriese schulp te verlaten en uw ideeën en profetieën naar voren brengend, het kaf van het koren scheidende bestuur in staat te stellen met een breedopgezet jaarprogramma te verschijnen, aldus de edelachtbare.

„Dit is dus uw penitentie en indien gij zo zult zaaien zult gij het volgend verenigingsjaar rijkelijk kunnen oogsten”.

De wijze waarop mr. A. P. Spreekimmerrecht ter besluiting van het proces zijn van diep inzicht blijkgevend oordeel uitsprak over in de grond der zaak goedwillende meute, maakte hem in de ogen van velen (waaronder de mijne) tot een spreekbuis der gerechtigheid.

A. P. DE BOER, abiturient

Voor gezellige sfeer en een goed onthaal naar Café-Restaurant

„DE ZAADMARKT”

GROTE NOORD 115 - HOORN

Vier verantwoorde

UITTREKSELBOEKEN

met duidelijke samenvattingen.

K. J. v. d. Kerk en H. A. Poolland:

LITERAMA — f 6.90

100 uittreksels van Nederl. letterkundige werken van middeleeuwen tot heden. — Ook Vlamingen!

Drs. H. D. Tiesema:

DER ROTE FADEN — f 4.90

25 uittreksels van Duitse boeken, o.a. van Lessing, Goethe, Eichendorff, Storm, Kafka, Böll enz.

Dr. J. A. Verschoor: APERÇU — f 4.90

25 uittreksels van Franse boeken, o.a. van Corneille, Molière, Zola, Gide, Collette, Simenon, Camus, enz.

H. J. van Moll: SURVEY — f 4.90

25 uittreksels van Engelse boeken, o.a. van Defoe, Swift, Scott, Dickens, Eliot, Lawrence, Orwell, Hemingway, enz.

Verkrijgbaar bij de Boekhandel

Uitgeverij VAN WALRAVEN
Holten

Makelaarskantoor

JOH. C. HENDRIKS

LIORNESTRAAT 91 - HOORN

TEL. (02290)-43 24

ONROERENDE GOEDEREN

NIEUWBOUW

HYPOTHEKEN

TAXATIES

EXPERTISE

ALLE VERZEKERINGEN

BOEK- EN KANTOOR-
BOEKHANDEL

H. STUMPEL HOORN N.V.

voor uw studietijd (en daarna)

Boeken - schrijfwaren - kantoormeubelen

